

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1328/2018
27.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адв. Зорана Стојановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 311/16 од 25.01.2018. године и Вишег суда у Врању Кж1 144/18 од 16.07.2018. године, у седници већа одржаној 27.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 311/16 од 25.01.2018. године и Вишег суда у Врању Кж1 144/18 од 16.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К 311/16 од 25.01.2018. године, окривљени АА и ББ, оглашени су кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, за која дела су им изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено оређено да се казне неће извршити уколико окривљени у року од две године не изврше ново кривично дело, а изречена им је и новчана казна у износу од по 100.000,00 динара коју су дужни да плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико новчану казну не плате у одређеном року иста ће се заменити казном затвора тако што ће им се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, стим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Одлучујући о жалби браниоца окривљених, Виши суд у Врању је пресудом Кж1 144/18 од 16.07.2018. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљених адв. Зоран Стојановић, због повреде закона – члан 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и обе пресуде преиначи у ослобађајуће пресуде.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљених у захтеву наводи да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачке 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, јер је изрека противречна разлозима а разлози о одлучним чињеницама су нејасни и у знатној мери противречни, да постоји противречност између онова што се наводи у разлозима пресуде и садржини записника у исказима датим у поступку као и датом тумачењу и оцени првостепеног суда о одлучним чињеницама које су биле предмет доказивања. Осим тога, бранилац у захтеву наводи да је у помоћном објекту за чување свиња полиција пронашла једну аутоматску пушку и да је информацију о месту налажења пушке полицији дао окр. АА, да је суд погрешно закључио да су оба окривљена држали предметну пушку, затим полемисе са оценом исказа сведока ВВ и ГГ датом од стране првостепеног суда и износи сопствену оцену исказа наведених сведока, затим наводи да закључак и субјективно уверење суда нису сагласни са реалним и логичним чињеницама и присутним околностима конкретног случаја, да не постоји ни један доказ који би указивао на постојање умишљаја окр. АА нити доказ да је окривљени држао предметно оружје, да је уопште спорна радња извршења предметног кривичног дела што је резултат погрешне оцене изведених доказа током поступка... чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Међутим, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ оценио недозвољеним и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић